ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 24—94 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

1 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1961
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΣΤ'-ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 4961

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΣΚΟΤΕΙΝΑ ΝΕΦΗ ΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟΝ ΔΙΕΘΝΗ ΟΡΙΖΟΝΤΑ

ΚΑΤΑΠΛΗΞΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΝΑ ΕΠΑΝΑΛΑΒΗ ΤΑΣ ΔΟΚΙΜΑΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΤΟΥ ΚΟΓΚΡΕΣΣΟΥ

ΤΟ ΠΕΚΙΝΟΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΙ ΔΙΑ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΕΝΩ ΕΚΔΗΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 31. Ἡ ἀπόφασις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ὅπως ἐπαναλάβῃ τὰς δοκιμὰς πυρηνικῶν ὅπλων μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν συνασπισμῶν τῆς Δύσεως, προεκάλεσε συγκλονισμὸν εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Σήμερον, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ ἐκδοθῇ ἐπίσημος ἀνακοίνωσις τῆς Ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως, καθορίζουσα τὴν στάσιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ ἄμεσος κατασκευὴ πυρηνικῶν ὑπερόπλων θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς νέας στροφῆς εἰς τὴν πυρηνικὴν πολιτικὴν τῶν μεγάλων δυνάμεων.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ σοβιετικὸς Τύπος ἀναφέρει, ὅτι ἐσημειώθη πανίσχυρη ἔκρηξις, ἡ ὁποία «ἐσάρωσεν» ἕνα ὄρος εἰς τὸν βόρειον Καύκασον. Ἡ ἀνακοίνωσις αὐτὴ ἐδημιούργησεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὴν ὑποψίαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πυρηνικῆς δοκιμῆς, ἀλλὰ ἐπιβεβαίωσις δὲν ὑπῆρξε.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31. Ἐν σχέσει μὲ τὴν μονόπλευρον ἀπόφασιν τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν, αἱ ἀντιδράσεις τὰς ὁποίας προεκάλεσεν αὐτὴ εἰς τὰς διαφόρους πρωτευούσας, δύναται νὰ συνοψισθῇ ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸ Πεκῖνον ἐξεδόθη ἀνακοίνωσις, διὰ τῆς ὁποίας χαιρετίζεται ἡ ἀπόφασις ὡς ψυχρολουσία διὰ τὰς θερμὰς κεφαλὰς τῶν πολεμοκαπήλων.

Εἰς τὸ Τόκιο ἐξεδόθη ἀνακοίνωσις, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται ἀπὸ τὴν Σοβ. Ἕνωσιν νὰ σκεφθῇ ἐκ νέου ἐπὶ τῆς ἀποφάσεώς της.

Εἰς τὴν Ἀν. Γερμανίαν ἡ «Νέα Γερμανία» γράφει ὅτι διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς θὰ ἀποσοβηθῇ ὁ κίνδυνος νέου πολέμου.

Εἰς τὴν Ὀττάβαν ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Καναδᾶ ἐχαρακτήρισε τὴν σοβιετικὴν ἀνακοίνωσιν ὡς τραγικὸν βῆμα ὀπισθοδρομήσεως.

Εἰς Παρισίους ἐπισήμως ἐχαρακτηρίσθη ἡ ἀπόφασις ὡς ἐξέλιξις τῆς πολιτικῆς ἐκφοβισμοῦ, τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις, ἀφ' ἧς ἐξέσπασεν ἡ κρίσις τοῦ Βερολίνου.

Εἰς τὴν Στοκχόλμην οἱ κύκλοι τονίζουν ὅτι θὰ αὐξηθοῦν διὰ τὴν Σουηδίαν οἱ ἐκ τῆς ραδιενεργείας κίνδυνοι.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 31. — Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ συνεσκέφθη σήμερον τὴν πρωΐαν ἐπειγόντως μὲ τοὺς κυριωτέρους συμβούλους του καὶ τοὺς κοινοβουλευτικοὺς ἡγέτας, κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ Μόσχα, ὅπως ἐπαναλάβῃ τὰς πυρηνικὰς δοκιμάς.

Οὕτω, τὴν 10.15 τοπικὴν ὥραν προσῆλθον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προέδρου ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ράσκ καὶ ὁ εἰδικὸς σύμβουλος αὐτοῦ κ. Μπάντυ, ὀλίγον δὲ ἀργότερον κατέφθασαν ὁ ὑπουργὸς Ἀμύνης κ. Μακναμάρα καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ὁμοσπονδιακῆς ἐπιτροπῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας κ. Σίμποργκ.

Ἐπηκολούθησεν ἡ ἄφιξις πολλῶν γερουσιαστῶν καὶ βουλευτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς δημοκρατικῆς πλειοψηφίας καὶ τῆς ρεπουμπλικανικῆς μειοψηφίας, καθὼς καὶ οἱ κυριώτεροι ἐκπρόσωποι τῶν ἐπιτελείων τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τῆς μικτῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας.

Εἰς τὴν σύσκεψιν μετέσχον ἐπίσης καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Τζόνσον.

Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Λευκοῦ Οἴκου ἀπαντῶν σήμερον εἰς ἐρωτήσεις δημοσιογράφων, οἱ ὁποῖοι ἐζήτουν νὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΟΙ ΝΕΑΡΟΙ ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ!

ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΤΩΝ ΡΑΝΤΕΒΟΥ

ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΔΙΑΒΗΜΑ ΣΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟ

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ (Μ.Π.Τ.). Ἡ νεολαία τῆς μικρᾶς πόλεως τῆς Δανίας Κόλτινγκ ἀπέστειλε πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Μπόχολτ μίαν ἐπιτροπὴν καὶ τοῦ διεβίβασε τὴν παράκλησιν νὰ μεσολαβήσῃ διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ «δρόμου τῶν ἐρωτευμένων». Πρόκειται διὰ ἕνα ρωμαντικὸν καὶ ἀπόμερον δρόμον ποὺ διασχίζει τὸ πάρκο τοῦ παλαιοῦ πύργου τοῦ Κόλτινγκ καὶ τὸν ὁποῖον χρησιμοποιοῦν, διὰ τὰς μυστικὰς τῶν συναντήσεις οἱ ἐρωτευμένοι νέοι καὶ νέαι τῆς πόλεως. «Ὁ Δρόμος τῶν ἐρωτευμένων» ἔχει περιληφθῇ εἰς τὸ σχέδιο τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τοῦ Κόλτινγκ καὶ πρόκειται νὰ μετατραπῇ εἰς αὐτοκινητόδρομον. Ὁ ὑπουργὸς Μπόχολτ ὑπεσχέθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῆς νεολαίας θὰ εἰσακουσθῇ καὶ ὁ αὐτοκινητόδρομος θὰ διέλθῃ ἀπὸ ἄλλο σημεῖον.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΑΤΟΪΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΔΕΧΘΗ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΑΚΡΟΑΣΙΝ ΤΟΝ κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟΝ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 31. Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κανελλόπουλος ἀνῆλθε σήμερον εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Τατοΐου καὶ ἐγένετο δεκτὸς εἰς συνεργασίαν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τὸν ὁποῖον, ἀπουσιάζοντος τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς Καμμένα Βοῦρλα, ἐνημέρωσεν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς καταστάσεως τῆς χώρας.

Ὁ Βασιλεὺς ἀφοῦ παρηκολούθησε τὰ γυμνάσια «Φειδίας» εἰς τὸ Ἄργος Ὀρεστικὸν καὶ τὴν τελικὴν φάσιν τῆς ἀσκήσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγένετο καὶ ρίψις ἀλεξιπτωτιστῶν, ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς εἰς Ἀθήνας μετὰ τοῦ Διαδόχου.

ΑΘΗΝΑΙ, 31. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ ΚΑΦΕ κ. Παπανδρέου ζητήσας σήμερον ἀκρόασιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, θὰ γίνῃ δεκτὸς αὔριον (σήμερον) ὑπὸ τοῦ Ἄνακτος.

ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΗΓΟΡΗΤΟΣ...

Ο ΟΥΪΝΣΤΟΝ ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΘΑ ΣΤΕΡΗΘΗ ΤΑ ΠΟΥΡΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΔΕΚΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΜΟΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, (Ἰδ. Ὑπηρ.). Οἱ θεράποντες ἰατροὶ τοῦ σὲρ Οὐΐνστον Τσῶρτσιλ τοῦ ἀπηγόρευσαν νὰ καπνίζῃ πούρα, διότι τὰ θεωροῦν ὡς λίαν ἐπιβλαβῆ διὰ τὴν προκεχωρημένη του ἡλικίαν. Εἰς τὸν ἀπαρηγόρητον διὰ τὴν σύστασιν αὐτὴν σὲρ Οὐΐνστον ἐπετράπη νὰ καπνίζῃ κατ' ἀνώτατον ὅριον δέκα σιγαρέττα τὴν ἡμέραν.

ΕΝΑΣ ΝΟΤΙΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ

ΦΟΡΕΙ ΓΡΑΒΑΤΤΑ ΑΞΙΑΣ 10.000 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

ΑΝΘΗ ΑΠΟ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ!

Ν. ΥΟΡΚΗ, (Μ.Π.Τ.). Ὁ βαθύπλουτος Νοτιοαμερικανός, ἰδιοκτήτης φυτειῶν καφέ, Πέντρο Κούλεϋ, ἔφθασε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν Ν. Ὑόρκην διὰ νὰ προμηθευθῇ τὰ μηχανήματα τοῦ κινηματογράφου, ποὺ θὰ ἐγκαταστήσῃ εἰς τὴν ἔπαυλίν του. Κατὰ τὴν ἄφιξίν του παρέδωσεν ὁ Κούλεϋ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ξενοδοχείου πρὸς φύλαξιν μίαν γραβάταν, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι κεντημένο ἕνα ἡλιόλουστον τροπικὸν τοπίον. Ὁ ἥλιος σχηματίζεται ἀπὸ μικρὰ μπριγιὰν καὶ αἱ ἀκτῖνες του ἀπὸ πλατίνην. Τὰ δένδρα, ἄνθη καὶ ἄλλα διακοσμητικὰ στοιχεῖα τοῦ τοπίου, σχηματίζονται ἀπὸ σμαράγδους, ρουμπίνια καὶ ἄλλους πολυτίμους λίθους. Ὅταν τοῦ ἐζητήθη ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ξενοδοχείου νὰ δηλώσῃ καὶ τὴν ἀξίαν τῆς «ὑπεργραβάττας», ὁ Κούλεϋ εἶπε: «Δέκα χιλιάδες δολλάρια».

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΓΕΡΟΝΤΟΣ

ΠΥΡΓΟΣ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Εἰς Γαργαλιάνους καὶ ἐντὸς τῆς οἰκίας του ηὐτοκτόνησεν ἀπαγχονισθεὶς ὁ Παν. Χρ. Παναγόπουλος, ἐτῶν 90, πάσχων ἐκ χρονίου νοσήματος.

ΗΡΧΙΣΕΝ ΑΓΡΙΟΣ ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ ΕΠΙΤΙΘΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ ΤΟΥ ΓΚΟΥΛΑΡ

ΕΒΟΜΒΑΡΔΙΣΘΗ Ο ΛΙΜΗΝ ΠΟΡΤΟ ΑΛΛΕΓΚΡΕ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31. Ἡ κατάστασις εἰς τὴν Βραζιλίαν ἐξελίσσεται, ὡς ἀφίνουν νὰ ἐννοηθῇ αἱ ἐκεῖθεν τελευταῖαι πληροφορίαι, πρὸς ἐμφύλιον πόλεμον. Ἤδη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἰς ἀνακοίνωσίν του, μεταδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ραδιοσταθμοῦ τῆς Γκουαναβάρα, ἀναγγέλλει ὅτι ἤρχισαν στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν πολιτείαν Ρίο Γκράντε Ντὸ Σούλ, προπύργιον τῶν ὀπαδῶν τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Γκουλάρ.

Ἡ κατάστασις εἰς τὴν Βραζιλίαν ἐπεδεινώθη χθὲς κατόπιν τῆς ἀπορρίψεως, ἐκ μέρους τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς τοῦ Κογκρέσσου, τοῦ βέτο, τὸ ὁποῖον ἀντέταξαν οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων εἰς τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Γκουλάρ.

Οὗτοι εἰς ἀντίδρασιν ἐξέδωσαν νέον ἀνακοινωθὲν τονίζοντες, ὅτι ἐμμένουν εἰς τὴν ἄρνησίν των, γεγονὸς ὅπερ προκάλεσε ζωηρὰν συγκίνησιν εἰς τὸ Κογκρέσσον, τὸ ὁποῖον μόλις πρὸ ὀλίγου ἐνέκρινε, διὰ ψήφων 298 κατὰ 14 τὴν πρότασιν διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν συζητήσεων, ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ καθεστῶτος τῆς Βραζιλίας.

Ἡ πρότασις, θὰ ὑποβληθῇ εἰς νέαν ψηφοφορίαν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ δύο νομοθετικὰ σώματα θὰ ψηφίσουν χωριστά. Διὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς προτάσεως ἀπαιτεῖται πλειοψηφία τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν τοῦ Κογκρέσσου.

ΡΙΟΝ ΙΑΝΕΪΡΟΝ, 31. Ἐκπρόσωπος τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Συγκοινωνιῶν ἀνέφερον ὅτι ὁ στρατός, ἡ ἀεροπορία καὶ τὸ ναυτικὸν ἀνέλαβον δρᾶσιν εἰς Ρίο Γκάντε Ντὸ Σούλ.

Κατὰ πληροφορίας, ἐξ ἄλλου, τοῦ Ρώϋτερ ἐκ Ν. Ὑόρκης, ἡ ἀνωτέρω εἴδησις μετεδόθη καὶ ὑπὸ τοπικοῦ ραδιοσταθμοῦ τῆς ἀμερικανικῆς μεγαλοπόλεως.

Ὡς γνωστόν, ἡ ἐπαρχία αὐτὴ τῆς Βραζιλίας ἀποτελεῖ τὸ ὀχυρὸν τοῦ ἀντιπροέδρου Γκουλάρ. Ὁ κυβερνήτης τῆς ἐπαρχίας Μπριτζόλα τυγχάνει στενὸς συγγενὴς καὶ ἔνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ ἀντιπροέδρου.

Ἐξ ἀντιθέτου, οἱ ἡγέται τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας προσπαθοῦν νὰ ἀποτρέψουν τὴν ἀνάληψιν τῆς προεδρίας τῆς δημοκρατίας ὑπὸ τοῦ Γκουλάρ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀντιπρόεδρος ὀλίγον μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἐκ Μαϊάμι δι' Ἀργεντινήν, ἐδήλωσεν ὅτι αὔριον θὰ εὑρίσκεται εἰς Βραζιλίαν, δεδομένου ὅτι τυγχάνει τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Κογ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΕΝΩ ΟΞΥΝΕΤΑΙ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΑΡΧΙΖΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΘΑ ΕΠΙΔΙΩΞΗ ΧΑΛΑΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣΕΩΣ

ΑΦΙΧΘΗΣΑΝ ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31. Παρὰ τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς κρίσεως εἰς τὸ Βερολῖνον καὶ τὴν νέαν ἔντασιν ἡ ὁποία προεκλήθη κατόπιν τῆς ἐξαγγελίας ἐκ μέρους τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ὅτι ἐπαναρχίζει τὰ ἀτομικὰ πειράματα, ἡ παγκόσμιος κοινὴ γνώμη ἔχει στρέψει μέγα μέρος τῆς προσοχῆς της πρὸς τὴν Νοτιοσλαβικὴν πρωτεύουσαν ὅπου, αὔριον ἀρχίζουν αἱ ἐργασίαι τῆς διασκέψεως τῶν ἀδεσμεύτων κρατῶν.

Ἡ διάσκεψις τυγχάνει γενικῶς παραδεκτόν, ὅτι θὰ καταβάλῃ μεγάλας προσπαθείας ὅπως συμβάλῃ εἰς τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν διαφορῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουν δημιουργήσει τὸ σημερινὸν χάσμα εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως.

Τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν ἀρχηγῶν κρατῶν καὶ τῶν πρωθυπουργῶν οἱ ὁποῖοι μετέχουν τῆς διασκέψεως, εἰς δηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβησαν, ὑπεγράμμισαν ὅτι ἡ διάσκεψις ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν παροῦσαν φάσιν τῶν διεθνῶν σχέσεων, διότι θὰ ἀγωνισθῇ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ λογικὴν «θέσιν» διὰ τοὺς τρεῖς συνασπισμοὺς —Ἀνατολήν, Δύσιν καὶ οὐδετέρους— εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν παγκόσμιον ἀφοπλισμόν, τὸ πρόβλημα τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ Βερολίνου, τὸν τερματισμὸν τῆς ἀποικιοκρατίας καὶ ἄλλα προβλήματα.

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ἰνδοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Νεχροῦ προσδίδει εἰς τὴν διάσκεψιν ἰδιάζουσαν σημασίαν, καθόσον εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁπωσδήποτε οὗτος θὰ προτείνῃ συγκεκριμένα μέσα θεραπείας τῆς καταστάσεως εἰς τὸ Βερολῖνον.

Ὁ κ. Νεχροῦ, ὡς γνωστόν, ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς ἐλευθέρας ἐπικοινωνίας τῶν Δυτικῶν συμμάχων μὲ τὸ Δυτ. Βερολῖνον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προεκάλεσεν ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν εἰς τὴν Δύσιν διὰ τὴν κατανόησιν, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξεν ὁ Ἰνδὸς ἡγέτης, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀνθρωπιστικὴν ἄποψιν τοῦ προβλήματος.

ΜΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ ΠΡΟ 400 ΑΚΡΙΒΩΣ ΕΤΩΝ

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟΥΣ ΚΑΙ ΣΕ ΣΧΗΜΑ ΒΙΒΛΙΩΝ!

Η ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΩΝ

Σήμερα οἱ ἄνθρωποι εἰς ὅλον τὸν κόσμον πληροφοροῦνται τὰ παγκόσμια νέα ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν καὶ καμμιά φορά—χάρις εἰς τὴν τηλεόρασιν καὶ τὸ ραδιόφωνον—τὰ μαθαίνουν καὶ τὴν ὥραν ἀκριβῶς ποὺ συμβαίνουν. Αὐτὸ θεωρεῖται ὡς κάτι αὐτονόητον. Ἀλλὰ πρὸ 100 μόλις ἐτῶν μόνον ὀλίγαι χιλιάδες ἄνθρωποι ποὺ ἔζουσαν εἰς τὰς μεγάλας πρωτευούσας καὶ τὰ πέριχωρά των μποροῦσαν νὰ διαβάζουν τὰ γεγονότα τῆς προηγουμένης ἡμέρας. Ἕναν αἰῶνα προηγουμένως μόνον πολὺ ὀλίγοι ἄνθρωποι εἶχον τὴν δυνατότητα νὰ μαθαίνουν εἰδήσεις, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ἦσαν ἡλικίας ὀλίγων ἑβδομάδων. Ἐὰν πάλιν γίνῃ μία ἀναδρομὴ ἄλλων ἑκατὸ ἐτῶν παρατηρεῖται ὅτι αἱ εἰδήσεις διὰ τὰ πολλὰ καὶ σημαντικὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς ἔφθαναν εἰς τὸν πληθυσμὸν κάθε χώρας καθυστερημέναι καὶ ἀνακριβεῖς, μόνον ἀπὸ στόμα εἰς στόμα. Αὐτὴ μὲ πολὺ ὀλίγα λόγια εἶναι ἡ ἱστορία τῆς δημοσιογραφίας.

Τελευταίως ἔγινε εἰς τὸ Μουσεῖον Μπέθναλ Γκρὴν τοῦ Λονδίνου μία ἔκθεσις καὶ μία γραφικὴ ἀναπαράστασις τῆς ἱστορίας τῆς δημοσιογραφίας καὶ τῆς μεταδόσεως τῶν εἰδήσεων. Τὰ ἐκθέματα προῆλθον ἀπὸ πολλὰς πηγάς, μερικὰ ἀπὸ τὸ περίφημον Μουσεῖον Βικτωρίας καὶ Ἀλβέρτου, μερικὰ ἀπὸ τὸ Βρεταννικὸν Μουσεῖον, ὅπου κατατίθεται πάντα ἕνα ἀντίτυπο ἀπὸ ὁποιοδήποτε δημοσίευμα κυκλοφορεῖ εἰς τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον, μερικὰ ἀπὸ ἰδιώτας συλλέκτας.

Πολλὰ ἀπὸ τὰ ἐκθέματα εἶναι μοναδικὰ καὶ πολύτιμα καὶ ὅλα μαζὺ φωτίζουν καὶ προβάλλουν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ. Τὰ χρονολογικῶς παλαιότερα ἐκθέματα δείχνουν ὅτι τὰ πρῶτα δημοσιογραφικὰ ὄργανα δὲν ἦσαν καθεαυτὸ ἐφημερίδες. Οἱ πρόγονοι τῶν σημερινῶν ἐφημερίδων τοῦ 16ου καὶ 15ου αἰῶνος ἦσαν αἱ λεγόμεναι «Εἰδησεογραφικαὶ Ἐπιστολαί» ποὺ κυκλοφοροῦσαν σποραδικῶς, συχνὰ τυπωμέναι ἀπὸ ἀνιδέους τυπογράφους. Ὑπῆρχαν ἀκόμη τὰ «Βιβλία Εἰδήσεων» καὶ περιεῖχαν περιλήψεις τῶν εἰδήσεων. Εἰς τὴν Ἔκθεσιν τοῦ Λονδίνου ὑπῆρχεν ἓν δεῖγμα βιβλίου τοῦ 1594, καθὼς καὶ ἓν ἀντίτυπον τῆς πρώτης ἀληθινῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος ποὺ ἐκυκλοφόρησε τακτικά. Ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ ἤρχισε νὰ κυκλοφορῇ εἰς τὰς 23 Μαΐου 1622 καὶ εἶχε τὴν μορφὴν ἑνὸς καλοτυπωμένου βιβλίου διαστάσεων 0,21 μ. ἐπὶ 0,17 μ. μὲ περιεχόμενον εἰδήσεις ἄνευ τίτλων. Ἀλλὰ πολὺ ὀλίγαι ἀπὸ τὰς εἰδήσεις αὐτὰς εἶχον σχέσιν μὲ τὴν Βρεταννίαν. Ὁ φόβος τῶν πολιτικῶν συνεπειῶν καὶ οἱ περιορισμοὶ ἐπὶ τοῦ τύπου καθιστοῦσαν ἐπικίνδυνον τὴν κυκλοφορίαν ἐσωτερικῶν νέων.

Μόνον 70 χρόνια ἀργότερα ὁ τύπος κατέστη ἐλεύθερος διὰ νὰ ἀκμάσῃ καὶ νὰ γίνῃ ἰσχυρὸν ὄργανον εἰδήσεων, σχολίων καὶ κριτικῆς καὶ διὰ νὰ ἑδραιώσῃ τὰ θεμέλια τῆς συγχρόνου δημοκρατίας. Ἀσφαλῶς προτοῦ ἑδραιωθῇ αὐτὴ ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου, εἶχον ἐμφανισθῆ ἐλεύθεραι εἰδήσεις καὶ σχόλια, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς πολὺ ὀλίγον ἀντικειμενικὰς ἐκδόσεις τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τῆς Ἀγγλίας μετὰ τὸ 1640. Ἡ πραγματικὴ ἄνθησις τῆς τακτικῆς ἐφημερίδος ἔγινε εἰς τὸν φωτισμένον 18ον αἰῶνα. Ἡ πρώτη καθημερινὴ Ἀγγλικὴ ἐφημερίς, τὸ «Νταίηλυ Κουραν» ἐκυκλοφόρησε τὸ 1702 καὶ ἡ πρώτη ἀπογευματινή, τὸ «Ἤβνινγκ Πὸστ» μετὰ τέσσαρα ἔτη. Σήμερα δὲν γνωρίζομεν καλὰ πῶς αἱ ἐφημερίδες αὐταὶ ἐτυπώνοντο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οὔτε ὡς πότε κυκλοφοροῦσαν. Ἀργότερα ἐνεφανίσθησαν ἐφημερίδες ποὺ διετήρησαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὴν φήμην των, τὸ «Μόρνινγκ Πὸστ» τὸ 1772, τὸ «Ὄμπσερβερ» καὶ τὸ «Νταίηλυ Γιουνιβέρσαλ Ρετζίστερ» τὸ 1785. Τρία χρόνια ἀργότερα ἐσημειώθη σταθμὸς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς δημοσιογραφίας ὅταν ἡ τελευταία αὐτὴ ἐφημερὶς ἤλλαξε τὸν τίτλον της καὶ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1788 ἐνεφανίσθη διὰ πρώτην φορὰν ὡς «Τάϊμς».

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Λονδίνου ἐμφανίζονται ἐφημερίδες ποὺ ἀναφέρουν συνταρακτικὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος. Ἐπίσης ἡ ἔκθεσις ἔδειξεν ὁλόκληρον τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐφημερίδος ἀπὸ τὰ πρῶτα βιβλιαράκια ἕως τὰς εἰκονογραφημένας καὶ καλοτυπωμένας ἐφημερίδας τῆς ἐποχῆς μας.

Ὁ ἐπισκέπτης τῆς ἐκθέσεως εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἰδῇ πότε ἐνεφανίσθησαν τὰ πρῶτα χωριστὰ κομμάτια μὲ εἰδικοὺς τίτλους, πότε ἔγιναν αἱ τυπογραφικαὶ καινοτομίαι, πότε ἐδημοσιεύθησαν αἱ πρῶται εἰκονογραφήσεις καὶ πότε αἱ πρῶται φωτογραφίαι. Ἕνα τμῆμα τῆς ἐκθέσεως ἦτο ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν περιοδικῶν καὶ περιελάμβανε ἀντίτυπα περιοδικῶν τοῦ 18ου αἰῶνος ποὺ μεταξὺ τῶν συνεργατῶν των ἦσαν καὶ φημισμένοι λογοτέχναι. Ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Στράντ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΚΑΙ Η ΣΤΗΛΗ ΕΣΙΓΑΣΕ

Ἀπὸ καταβολῆς κόσμου διεξάγεται μεταξὺ ἀρρένων καὶ θηλέων, ἕνας πόλεμος ποὺ μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι φανερός, δὲν παύει ὅμως ὡς τόσο νὰ γίνεται ἀφορμὴ διαφορῶν. Ἂν ἀρχίσουμε ἀπὸ τοὺς πρωτόπλαστους, θὰ ἰδοῦμε τὸν Ἀδὰμ νὰ φορτώνῃ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας του στὴν Εὔα κι' αὐτὴ στὸ φίδι. Καὶ ἡ μακραίωνη ἐχθρότητα δὲν ἔλλειψε ποτὲ μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Φθάνουμε ὡς τὴν ἐποχή μας, ποὺ ἡ ἴδια ἐνεργὸς δύναμις ἀλληλοδένει ἀμφότερα τὰ φῦλα. Θὰ ἰδοῦμε κι' ἐδῶ νὰ διεξάγεται ἡ ἴδια μάχη. Μιὰ μάχη μὲ τὴ συγκέντρωση ἀνομοίων στοιχείων. Ἡ γυναῖκες ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπικρατήσουν καὶ νὰ σχηματίσουν ὀργανισμὸ δυνατό, σὰν ἕνα ἔμψυχο πλάσμα. Οἱ ἄντρες πάλιν μὲ καινούρια ἐνεργητικότητα προσπαθοῦν νὰ κατέχουν τὸ πᾶν στὴ ζωὴ καὶ νὰ δίνουν στὸν ἑαυτό τους τὸ δικαίωμα τοῦ ἄρχοντα, ποὺ τοῦ ἀρέσει νὰ διατηρῇ τὸ σύμβολο μιᾶς αἰώνιας ὀργάνωσης. Πάνω σ' αὐτὲς τὶς διαιρέσεις, μιὰ ξένη ἐφημερίδα, ἀνοίγει μιὰ στήλη, μὲ τίτλο «Ποιοὶ εἶναι οἱ σοβαρώτεροι». Ἀπαντᾷ πρώτη μιὰ κοπέλλα, ποὺ ἔχει τὴν ἡλικία ἐκείνη ποὺ λένε οἱ Γάλλοι: «Ἀρχίζει νὰ χτενίζῃ τὴν Ἁγία Αἰκατερίνη». Εἶναι μιὰ ἁβρὴ ἔκφραση κι' αὐτή, ποὺ ἀνήκει σὲ μιὰ ἱστορία ποὺ ἄλλοτε θὰ σᾶς πῶ. Λέει λοιπὸν τὸ κορίτσι:

—Ἐγὼ γιὰ νἄχω τὰ μυαλὰ συμμαζωμένα, δὲν ἔκαμα τίποτα στὴ ζωή μου. Δὲν μπόρεσα νὰ προσανατολιστῶ μὲ τὴν ἐλευθερία τῆς ζωῆς. Κοντεύω νὰ μείνω γεροντοκόρη. Ἕνας νέος σήμερα ὅταν γνωρισθῇ μὲ ἕνα κορίτσι, στὸ δεύτερο κι' ὅλας ραντεβοῦ θὰ τοῦ ζητήσῃ ἀνταλλάγματα. Ἂν αὐτὴ ἀντισταθῇ πάει... τὸν ἔχασε».

Καὶ αὐτὴ ἀπογοητευμένη ἀπὸ τὴν σοβαρότητά της, ἀναλαμβάνει νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ κορίτσια τῆς ἐποχῆς της, μὲ ὅλη τὴ δύναμη ποὺ τῆς ἐμπνέει ἡ δική της ἀποτυχία.

Ἐπακολουθεῖ ἡ στήλη τῆς παντρεμένης:

—Ὁ ἄντρας μου γράφει, ἄρχισε σὰν ἕνας ἰδανικὸς σύζυγος. Ποτὲ δὲν ἔμπαινε στὸ αὐτοκίνητό μας ἐὰν δὲν ἐτοποθετοῦσε πρῶτα ἐμένα. Ποτὲ δὲν ἔφευγε τὸ πρωῒ ἀπὸ τὸ σπίτι, ἐὰν δὲν μὲ φιλοῦσε τρυφερά. Ποτὲ δὲν ἔκανε κάτι ποὺ ἤξερε πῶς θὰ μὲ δυσαρεστοῦσε. Τώρα ὅμως, καὶ ἔπειτα ἀπὸ ἑπτὰ χρόνια συζυγικῆς ζωῆς, εἶναι ἀγνώριστος. Ἔγινε ἐγωϊστὴς καὶ μὲ παραμελεῖ. Δὲν κάνει δὲ παρὰ ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν ἑαυτό του πρῶτα».

Ἔτσι ἡ παντρεμένη ἀφίνει νὰ τρέξῃ ὅλο τὸ παράπονό της συσσωρευμένο.

Συνεχίζει μιὰ ἀρραβωνιασμένη:

—Ὅταν εἴμαστε μόνοι μὲ τὸν μνηστῆρα μου, δὲν ἔχω κανένα λόγο γιὰ νὰ παραπονεθῶ, γιατὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι προλαμβάνει ὅλες μου τὶς ἐπιθυμίες. Ὅταν ὅμως βρεθοῦμε μὲ ἄλλους, ἀρχίζει νὰ πέρνῃ ἀπέναντί μου, δικαιώματα κυρίου πρὸς τὴν σκλάβα του».

Καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἐξακολουθεῖ ἡ κοπέλλα, θέλοντας νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἐσωτερικότητα τοῦ ἄρρενος.

Οἱ ἄντρες ὅμως ὁμόφωνα ἀπαντοῦν: «Σήμερα στὶς ἑκατὸ γυναῖκες οὔτε οἱ εἴκοσι δὲν εἶναι ὅπως θἄπρεπε νὰ εἶναι. Πλησιάζουν τὸν ἄντρα ποὺ εἶναι ἀνύποπτος μὲ προοπτικὴ νὰ τὸν τυλίξουν στὰ δίχτυα τοῦ γάμου, ζητῶντας τὴν ἄνετη ζωή, τὴ σιγουριά, καὶ τίποτ' ἄλλο». Ἡ ἀπαντήσεις βάσταξαν καιρὸ καὶ ἡ διελκυστίνδα αὐτή, τραβιώτανε μὲ ἔνταση κι' ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη. Ὅταν στὸ τέλος ἐπεμβαίνει ἡ πεῖρα μὲ τὸ πρόσωπο μιᾶς γυναίκας 45 χρόνων. Αὐτὴ βάζει τὰ πράμματα στὴ θέση τους καὶ τοποθετεῖ τὴν τελεία τῆς εἰρήνης, μεταξὺ τῶν δύο ἀντιθέσεων. Ξέρουμε, λέει φιλοσοφικά, ὅτι τὸ κακό, γιὰ νὰ γίνῃ, χρειάζεται τόσο τὸν ἄντρα, ὅσο καὶ τὴ γυναίκα. Σὲ τί λοιπὸν ἡ γυναῖκες εἶναι περισσότερο ἔνοχες; Τὸ βάρος λοιπὸν ἀνήκει καὶ στοὺς δύο ἐξ ἴσου. Γιὰ νὰ διορθωθῇ ὅμως μιὰ γυναίκα, πρέπει νὰ συναντήσῃ καὶ τὸν διορθωμένο ἄντρα. Τί τὰ θέλετε, λέει, τελειώνοντας, εἴμαστε ἕνα σύνολο, ποὺ γιὰ νὰ τελειοποιηθῇ πρέπει νὰ τὸ προσπαθήσῃ ἀμοιβαῖα. Πρέπει νὰ αἰσθανθῇ σεβασμὸ ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο καὶ πρέπει ἀκόμα κι' ἀπὸ τὰ δύο μέρη, νὰ γίνουν βελτιώσεις τέτοιες, ποὺ θὰ τὶς ἀφήσουμε ἔπειτα νὰ τραβήξουν τὸ δρόμο τους, μέσα σ' ἕνα σύνολο ποὺ δὲν θὰ ὑποβλέπεται μὲ ἐχθρότητες, ὅπως τώρα, ἀλλὰ θὰ ἀλληλοεκτιμᾶται. Αὐτὴ ὅμως τὴν ὥρα, ὅποιος εἶναι λιγότερο ἀναμάρτητος, ἂς ρίξῃ τὴν πέτρα του. Καὶ ἡ στήλη ἐσίγασε πλέον.

ΕΥΑ

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΟΥ ΕΦΑΓΕ ΕΝΑΣ ΣΚΥΛΟΣ ΤΟ ΑΥΤΙ ΑΛΛΑ ΤΟ ΞΑΝΑΒΑΛΑΝ ΣΤΗ ΘΕΣΙ ΤΟΥ!

ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ ΤΟΥ ΖΩΟΥ ΣΤΗΝ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΜΑΝΣΦΙΛΝΤ. (Ἰδ. ὑπ.). Πλησίον τῆς πόλεως Μάνσφιλντ, στὴν πολιτεία Ὀχάϊο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἕνα τσοπανόσκυλο ἐδάγκωσε τὸν μικρὸν ἔγγονον τοῦ ἀφεντικοῦ του, κ. Σ. Ε. Λέβις, τοῦ ἀπέκοψε δὲ τὸ αὐτὶ ποὺ κατάπιε μιὰ καὶ κάτω. Μόλις ἀντελήφθη τί εἶχε συμβεῖ, ὁ Λέβις δὲν χάνει καιρὸ καὶ σκοτώνει μὲ τὸ τουφέκι του τὸ ἀναιδέστατο τσοπανόσκυλο, ἐν συνεχείᾳ τοῦ σχίζει τὸ στομάχι, ὅπου εὑρίσκει ἀκέραιο τὸ κομμάτι τοῦ αὐτιοῦ, ποὺ εἶχε καταπιεῖ. Μόλις ἐπῆρε ἀπὸ τὸ στομάχι τοῦ σκυλιοῦ τὸ αὐτὶ τοῦ ἐγγονοῦ του, ὁ Λέβις τὸ διπλώνει εἰς ἕνα τεμάχιο χαρτιοῦ, παίρνει τὸν ἔγγονό του ἀπὸ τὸ χέρι καὶ πηδάει στὸ αὐτοκίνητό του, μὲ τὸ ὁποῖο κατευθύνεται ὁλοταχῶς πρὸς τὴν πλησιέστερη κλινική.

Εἰς τὸ νοσοκομεῖο, ἕνας χειροῦργος, χάρις σὲ μιὰ ἐπιτυχῆ χειρουργικὴ ἐπέμβασι, κατορθώνει νὰ ἑνώσῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν βάσιν τοῦ αὐτιοῦ τοῦ παιδιοῦ τὸ κομμάτι ποὺ τοῦ εἶχεν ἀποκόψει τὸ σκυλί.

Κατόπιν αὐτοῦ, ὅλα ἐπανῆλθον εἰς τὴν θέσιν τους, πλὴν τοῦ σκυλιοῦ καὶ ἡ ζωὴ τῆς οἰκογενείας Λέβις ξανάρχισε νὰ κυλάῃ ἥρεμα ὅπως καὶ πρίν.

Η ΤΡΕΛΛΑ ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ...

ΕΝΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ "ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ,, ΕΠΑΙΖΕ ΣΥΝΕΧΩΣ ΕΠΙ 72 ΩΡΕΣ ΠΙΑΝΟ!

ΩΡΚΙΣΤΗΚΕ...ΝΑ ΜΗ ΤΟ ΞΑΝΑΚΑΜΗ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. (Μ.Π.Τ.). Ὁ Ντόναλντ Μπέρντ, ποὺ ζυγίζει 100 κιλὰ καὶ εἶναι ἡλικίας 26 ἐτῶν, κατέρριψε κάθε προηγούμενον «ρεκόρ», κατορθώσας, εἰς τὴν πόλιν Τίμμινς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, νὰ παίξῃ πιάνο συνεχῶς ἐπὶ ἑβδομήκοντα δύο ὧρες.

Εἰς τὸ τέλος τῆς καταπληκτικῆς του αὐτῆς ἐπιδόσεως ὁ δυστυχὴς Ντόναλντ εἶχε τὰ δάκτυλά του ματωμένα καὶ τὸ ἕνα του πόδι μουδιασμένο. Ὁ ἰατρὸς τοῦ Ντόναλντ ἐβεβαίωσε ὅτι ὁ πελάτης του, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μαραθωνείου «ρεσιτάλ» του, εἶχεν ἐπανειλημμένως ὑποκύψει εἰς ὑπερβολικὴν κόπωσιν καὶ χάσει τὶς αἰσθήσεις του, τὶς ὁποῖες ὅμως ἀνελάμβανε σχεδὸν ἀμέσως, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ παίξιμό του.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ κατορθώματός του καὶ ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι συμβαίνει συνήθως, ὅταν ὁ οἰοσδήποτε πρωταθλητὴς ὑπόσχεται ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ καλύτερα ἀποτελέσματα τὴν «ἐρχομένη φορά», ὁ Ντόναλντ Μπέρντ εἶχε τόσο ἀπαυδήσει, ποὺ ὡρκίστηκε πῶς ποτέ του πλέον δὲν θὰ ξανάκανε παρόμοια ἀνοησία.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Βερολῖνον: Μία πόλις ποὺ ἐτιμωρήθη ἀπὸ τὸν πόλεμον καὶ ἀνεγεννήθη ὡς φοῖνιξ ἀπὸ τὰ ἐρείπια. Ἀθάνατα μνημεῖα πλάϊ ἀπὸ πολυκατοικίες ποὺ ὑψώνονται πρὸς τὸν οὐρανόν, τεράστιοι δρόμοι καὶ ὑπερμοντέρνα ξενοδοχεῖα.

ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΜΕ ΛΟΓΙΚΗΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΝ

Η ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΠΟΛΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

Ζ'

Πρωτεύουσα τοῦ Κράτους ἐπίσημος, πολιτική, μὲ τὰς σφραγίδας καὶ τὰ ἔγγραφα, ἡ Βόννη, πόλις πανεπιστημιακῆς σοφίας καὶ ψυχικῆς γαλήνης. Πρωτεύουσα τῆς καρδιᾶς, μὲ τὴν διεθνῆ ζωὴν καὶ τὸν οἰκονομικὸν παλμόν, τὸ Δυτικὸν Βερολῖνον. Οἱ Γερμανοὶ γνωρίζουν ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένοι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ Καγκελλάριος καὶ ἡ Κυβέρνησις. Πρὸς τὸ Βερολῖνον ὅμως στρέφονται κάθε φορὰν τὰ βλέμματα. Δύσκολον νὰ συνηθίσουν ἄλλως. Δύσκολον ὄχι μόνον δι' αὐτούς. Καὶ ὁ ξένος εἰς τὸ Βερολῖνον, ἀναζητεῖ τὴν πρώτην πόλιν. Ὁμολογουμένως δὲ τὴν εὑρίσκει, κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος δὲν ἱκανοποιεῖ ἁπλῶς τὸ σύγχρονον πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ εὐλόγως προκαλεῖ ἔκπληξιν. Εἶναι πράγματι ἀληθινὸν θαῦμα αὐτό, ποὺ ἐκεῖ συνετελέσθη. Ὁ πόλεμος παρέδωκεν ἕνα Βερολῖνον δραματικῶς τιμωρημένον. Ἡ Γερμανικὴ θέλησις ἐδημιούργησεν ἕνα ἄλλο πολὺ καλλίτερον. Καὶ τὸ ἀξιοθαύμαστον εἶναι ὅτι δὲν ἐγένετο καμμία θυσία εἰς τὴν ταχύτητα. Ἄμεσος ἡ ἀνοικοδόμησις. Ἀλλὰ χάριν τῆς σπουδῆς καμμία παραχώρησις πολεοδομικῆς μερίμνης. Καὶ μᾶλλον φαίνεται, ὅτι τὸ ἀντίθετον συνέβη. Ἡ ταχύτης, δηλαδή, ἐξησφαλίσθη διὰ τῆς συμμέτρου, ἱεραρχημένης καὶ θετικῆς ἀντιμετωπίσεως ὅλων τῶν ἄλλων ἀναγκῶν, ἐκ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται καὶ ἡ βαθμολόγησις τῆς προόδου μιᾶς μεγαλοπόλεως. Ἔτσι τὸ σημερινὸν Δυτικὸν Βερολῖνον μὲ τὰ 481 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκτείνεται καὶ τὰ 2.210.000 τῶν κατοίκων του εἶναι ἡ πόλις τῆς λογικῆς καὶ τῆς προβλέψεως. Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς καθίσταται φανερόν, ὅτι τίποτε δὲν ἐπραγματοποιήθη ὑπὸ πίεσιν χρόνου ἢ πολιτικῆς σκοπιμότητος. Καὶ ὅτι ἀντιθέτως προηγήθη δι' ὅλα μελέτη, προγραμματισμός, μέριμνα. Τώρα τὸ Βερολῖνον εἶναι ἡ μεγαλυτέρα γερμανικὴ πόλις, μεγαλυτέρα καὶ ἀπὸ τὸ Ἀμβοῦργον, μὲ τὸν ὀγκωδέστερον ἀριθμὸν ἀσχολουμένων εἰς τὴν βιομηχανίαν, πλήρως προσηρμοσμένον πρὸς τὰς τιμὰς καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ἐπιπέδου τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας. Θὰ προσθέσωμεν μερικοὺς ἀριθμοὺς ἀκόμη, χαρακτηριστικοὺς τῆς οἰκονομικῆς ἀκμῆς του καὶ τῆς ζωτικότητός του. Μέχρι τῶν μέσων τοῦ 1959 εἶχον δημιουργηθῇ ἐκεῖ 325.000 νέων μονίμων θέσεων ἐργασίας, ἐνῷ τὰ ἐμπορεύματά του πρὸς τὸ ὑπόλοιπον ὁμοσπονδιακὸν ἔδαφος ἔφθαναν τὰ 5,6 δισεκατομμύρια μάρκων, μὲ 6,8 δισεκατομμύρια μάρκων εἰσαχθέντα.

Σύγχρονος εἶναι τώρα ἡ πόλις καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς νέας ἀρχιτεκτονικῆς καὶ πολεοδομίας δεσπόζει. Ἐν τούτοις τὸ ὕφος τῆς παλαιᾶς ἀρχοντιᾶς δὲν ἔχει χαθῆ. Ἁπλῶς ὑπηρετοῦνται πληρέστερον καὶ ἀμεσώτερον αἱ ἀνάγκαι. Βέβαια ἔχει ἐπιτευχθῆ πλήρης ἐναρμόνισις περιβάλλοντος καὶ παρελθόντος. Δὲν προδίδεται τοῦτο ἀπὸ τὸ παρόν. Τὰ ἱστορικὰ μνημεῖα δὲν φαίνονται, ἄνευ θέσεως, ἀναιτιολόγητα, μέσα εἰς ἕνα κόσμον διάφορον καὶ ξένον. Ὄχι. Τὰ ἔχουν πλήρως σεβασθῆ ὑπὸ ἔννοιαν αἰσθητικῆς ἁρμονίας καὶ τῆς ἱστορικῆς μνήμης. Καὶ ἐδῶ ἔγκειται τὸ ἐπίτευγμα. Ὁ πύργος τοῦ «Belle Vue» αἴφνης, μὲ τὸ κομψότατον πάρκον, ποὺ τὸν κυκλώνει μὲ ὀμορφιὰ καὶ χάριν εἶναι, ὅπως ἦτο. Ὠκοδομημένος τὸ 1785, διὰ τὸν Φερδινάνδον, τὸν νεώτερον ἀδελφὸν τοῦ Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου, ἐδοκιμάσθη σκληρὰ κατὰ τὸν πόλεμον. Τώρα εἶναι πάλιν εἰς τὴν θέσιν του καὶ χρησιμεύει διὰ τὴν διαμονὴν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὁσάκις ἔρχεται εἰς τὸ Βερολῖνον. Ἡ Στήλη τῆς Νίκης, κοντὰ εἰς τὴν Πύλην τοῦ Βραδεμβούργου, εἶναι ἐπίσης τοποθετημένη μὲ ἀπόλυτον κατανόησιν καὶ βαθύτατον σεβασμόν. Καὶ τὸ περίφημον Tiergarten, τὸ ὁποῖον τὸ 1945 ὡμοίαζε μὲ κατεστραμμένον χωριό, ἔχει καὶ πάλιν τὸ ἀκατανίκητον θέλγητρόν του, ποὺ ἀποτείνεται εἰς τὴν ὅρασιν καὶ τὴν ψυχήν, διὰ νὰ τὴν πραΰνῃ καὶ νὰ τὴν ἐνισχύσῃ μὲ δυνάμεις ἀνανεώσεως καὶ δημιουργίας. Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν περίφημον «Hardenberg Strasse» ἡ γειτνίασις τῶν παλαιῶν βαρυφόρτων ἀπὸ ἱστορίαν κτιρίων, μὲ τὰς νέας οἰκοδομάς, ποὺ τινάσσουν ὑπερηφάνως τὸ ἀνάστημά των εἰς τὸν ἀέρα, γίνεται ἔτσι, ὥστε νὰ μὴ προκαλῆται δυσάρεστος ἔκπληξις. Ἡ ἐντύπωσις κάθε ἄλλο παρὰ εἰς βάρος τῆς πολεοδομικῆς φυσιογνωμίας ἀποβαίνει. Πειθαρχία, λοιπόν, εἰς τὴν παράδοσιν καὶ τὴν κληρονομίαν τοῦ παρελθόντος.

Ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ρεαλιστικὴ ἐκτίμησις τῶν σημερινῶν ἀναγκῶν, ἐκτίμησις, ἡ ὁποία, ἄλλωστε, ὑπῆρχε καὶ ἄλλοτε. Τὸ Βερολῖνον, αἴφνης, εἶναι ἡ μόνη πρωτεύουσα, ἡ μόνη πόλις, ποὺ ἔχει τὸ ἀεροδρόμιον, τὸ Τέμπελχοφ, εἰς τὴν καρδιάν της. Ἔπειτα ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς τοῦ ΖΟΟ, ἐκ τοῦ ὁποίου αἱ γραμμαὶ ἑνώνουν τὴν πόλιν μὲ τὸν ἐλεύθερον Κόσμον. Ἀπὸ ἐκεῖ προσφέρονται ὅλα τὰ μέσα τῆς μεταφορᾶς. Μετρό, τροχιόδρομος, λεωφορεῖα, ταξί. Πρόβλημα φυσικὰ συγκοινωνίας δὲν ὑπάρχει. Οἱ δρόμοι, τεράστιοι καὶ εὐρύτατοι, ὁδηγοῦν εἰς τὸ κέντρον, ὅπου τὰ μεγάλα ξενοδοχεῖα, αἱ μεγάλαι αἴθουσαι συνεδρίων — αἱ ὁποῖαι συνολικῶς δύνανται νὰ δεχθοῦν τεράστιον ἀριθμὸν συνέδρων— τὰ μουσεῖα, ἡ μεγάλη ζωή. Διότι τὸ Βερολῖνον ἔχει μεγάλην ζωήν, μὲ μίαν ὅμως ἀναγκαίαν διευκρίνισιν. Ὅτι εἰς αὐτὸ καὶ ἡ πολυτέλεια εἶναι λογική.

Π